

düş masalları

erhan'a

I.

doğrudur

uzak yollardan

karanlık dehlizlerden geldik

ayaklarımızı dikenler kanattı

patikalarda tavşanların gözleri

gözlerimizin rengine bulaştı

derin kör kuyularda sevgimiz

tüketirken kendini

yanımızda doğan güneş

sabahlara kadar nöbet tuut

kilise sokağı'nda

bu yüzden hiç ummadığın bir söz

bu yüzden hiç beklemediğin bir kuş

bu yüzden hiç adını bilmediğin bir aşk

acıtır kalbimizi

doğrudur

uzak kentlerin

uzak insanları

kucaklarken bizi

en yakın kentlerin

en yakın insanları

çürüttüler avuçlarımızı

ve ezgi parmaklarının ucunda
kuytu bulutların renginde
ararken köşe bucak bizi

biz zümrüdüanka kuşunun kanadında
bir o dağda, bir bu dağda
kilise sokağı'nda

bu yüzden hiç ummadığın bir söz
bu yüzden hiç beklemediğin bir kuş
bu yüzden hiç adını bilmediğin bir aşk

çoğaltır kalbimizi.

II.

gerçekten doğrudur
gece kar tadında
ağır renkleriyle
ilerlerken gördük

'ateşi ve ihaneti'

oysa ne güzel inanmıştık
ve çocuklar taşıyorduk
şehirden şehire
kalbimizde

avuçlarını açtı
doğarken bir ölü cenin
yıldızların rahminde

düřtü çocuklar

hava sođuktu

- *düřtü çocuklar*

yer mermer

- *düřtü çocuklar*

yaşadıklarımız düş

çocuklarsa cam

hava deđiřmedi

mermer deđiřmedi

- *kırıldı çocuklar*

kırıldı çocuklar

kırıldı çocuklar

prizmalardan.

Beyaz Atların Yelesinde, Etki Yayınları, 1997